

ת"פ 26716/02/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 26716-02-22 מדינת ישראל נ' ג' (אחר/נוסף)

בפני בעניין:	כבוד השופטת פנינה נויבירט המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד אילן אקוקה
נגד הנאשם		פלוני ע"י ב"כ עוה"ד יוסף פארס

גזר דין

רקע כללי

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון, על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירה בה הואשם בכתב האישום המתוקן.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 3.3.22, סמוך לשעה 16:30, על רקע חשדו של הנאשם כי מר מ"ד, הנשוי לאחות הנאשם (להלן: "המתלונן") והגב' ת"ג, רעיית הנאשם (להלן: "ת"), מנהלים ביניהם קשר, גמלה בליבו של הנאשם ההחלטה לפצוע את המתלונן.

סמוך לכך, ולצורך כך, התקשר הנאשם למתלונן וביקש ממנו להגיע לבית הנאשם כדי לראות כלב שהמתלונן חיפש. המתלונן נשא לבית יחד עם אחיו מר ח"ד ומר א"ק, כשהוא נוהג ברכב מסוג סקודה אוקטביה (להלן: "הרכב"). המתלונן הגיע לבית הנאשם, ירד מהרכב ופגש את הנאשם בחצר הבית. אז, בנסיבות שאינן ידועות במדויק למאשימה, שלף הנאשם סכין באורך 15 - 20 ס"מ ודקר את המתלונן פעמיים בבטן מצד ימין ובמותן השמאלית.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמו למתלונן פצע דקירה רוחבי ופצע דקירה נוסף במותן שמאל. המתלונן הובהל לבית חולים ונזקק לטיפול רפואי.

במעשיו האמורים פצע הנאשם את המתלונן שלא כדין, תוך שנשא נשק קר.

3. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות אלה הורשע הנאשם בעבירת פציעה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 334 בצירוף סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

4. הצדדים הגיעו להסדר טיעון שכלל, כאמור, את תיקון עובדות כתב האישום, וכן שינוי הוראת החיקוק לפיה הואשם הנאשם, ללא הסכמות לעניין העונש.

תסקיר שירות המבחן

5. בתסקיר שערך שירות המבחן מיום 6.9.22 נסקרו נסיבות חייו ומשפחתו של הנאשם. בתמצית, הנאשם, בן 29, נשוי לת', בת 23, ואב לתאומים בני 3. טרם מעצרו התגורר עם משפחתו בבית הוריו.

הנאשם תיאר כי גדל במסגרת משפחתית נורמטיבית בה הדגישו הוריו את הצורך בהשכלה וכי חונך להישגים לימודיים ולרכישת מקצוע. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, למד הנדסאות רכב במכללת סכנין, ועבד כמציל בבריכה. בשל פגיעה בעבודת אביו והידרדרות מצבה הכלכלי של המשפחה, נאלץ לעבוד כמפעיל מערבל בטון שבבעלות אביו, וזאת באופן עצמאי. בעקבות חובות כספיים להם נקלע, נאלץ למכור את מערבל הבטון.

נכון למועד עריכת התסקיר, התגוררו ת' וילדי הנאשם עם הנאשם בבית המעצר בלוד. הנאשם תיאר את מערכת היחסים בינו לבין ת' כנורמטיבית, שיתף כי לאחר ביצוע העבירה היו השניים מצויים במשבר זוגי, אותו צלחו, לדבריו, ושוב לנהל מערכת יחסים תקינה.

6. בתסקיר נקבע, כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות. הוא הופנה לשירות המבחן בשנת 2015 וביצע צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות באופן תקין.

בנוגע לעבירה מושא כתב האישום המתוקן, מסר הנאשם, כי חש כעס בעת שחשד כי אשתו מנהלת קשר רומנטי עם המתלונן, כי פעל מתוך אימפולסיביות וחוסר שיקול דעת, והתכוון לפגוע במתלונן.

התרשמות שירות המבחן מהנאשם תוארה כדלקמן:

"הנאשם ביטא חרטה על ביצוע העבירה, לקח אחריות על ביצועה ואף גילה אמפתיה כלפי פגיעתו במתלונן. התרשמנו כי הנאשם מכיר בחומרת המעשה אך מנגד מתקשה לקבל את השלכותיו על חייו האישיים."

בנוגע להליך טיפולי נכתב:

"הנאשם ביטא הכרה בכך שברקע לביצוע העברה עמדו דפוסי התנהגות אימפולסיביים אשר נבעו מחוסר שיקול דעת ופזיזות בעת משבר. ניכר כי הנאשם מתבונן בכאב רב במעשיו ומבקש לבחון וללמוד דרכים נוספות להתנהגות תקינה ולמציאת פתרון למצבי קונפליקט ללא אלימות."

שירות המבחן הציע לנאשם להשתלב בטיפול פרטני במרכז לאלימות במשפחה בבית חניא, אשר יעזור לו לבחון את דפוסיו. צוין כי הנאשם הביע מוטיבציה גבוהה ורצון לבחון השתלבות בטיפול.

7. בשיחה עם המתלונן, לצד חוויית הפגיעה עמה מתמודד ואבדן מקום עבודתו נוכח הפגיעה שנגרמה לו, מסר המתלונן, כי נערך הסכם "סולחה" בין הצדדים. המתלונן לא התנגד לחזרתו של הנאשם לביתו בירושלים, ושלל כל חשש שמא ינסה לפגוע בו, אף כי מסר כי אינו מעוניין להשלים עמו או להיות עמו בקשר.

בשיחה עם אשת הנאשם, ציינה כי היא מתגוררת עם הנאשם וילדיו במקום מעצר הבית. אשת הנאשם שללה כל חשש או פגיעה מצד הנאשם כלפיה, ותיארה מערכת יחסית תקינה עם הנאשם ועם בני משפחתו.

8. באשר להערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום, שירות המבחן התרשם כי הנאשם אדם צעיר, אשר גדל במשפחה תומכת המאפשרת התפתחות מקצועית ואישית, כי הנאשם מתפקד באופן תקין והישגי וזי הוא דואג למשפחתו בפן הכלכלי.

מתוך התחשבות בחומרת העבירה, בהתנהלותו הפזיזה והאימפולסיבית של הנאשם, מבלי לבחון אלטרנטיבות שונות להתנהגות - כגורמי סיכון, ומאידך גיסא בתפקודו ההישגי של הנאשם לאורך שנות חייו ומהמוטיבציה שלו לערוך שינוי וכן לבחון השתלבותו בהליך טיפול - כגורמי סיכוי, העריך שירות המבחן כי קיימת רמת סיכון בינונית לעבירות אלימות, אשר במידה ותישנה רמת חומרתן של תוצאות המעשה תהיה בינונית.

9. שירות המבחן המליץ להעמיד את הנאשם למבחן שירותיו במשך שנה, במהלכה ישתלב במסגרת טיפולית. לעניין העונש, המליץ שירות המבחן על עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, וכן על עונש מאסר מותנה, כדלקמן:

"לאור התרשמותנו כי הנאשם מביע מוטיבציה להשתלב בטיפול על מנת לבחון אלטרנטיבות שונות להתנהגות וכן להתבונן בדפוסי התנהגותו אנו ממליצים להעמידו למבחן שירותיו במשך שנה, במהלכה ישתלב במרכז לאלימות במשפחה בבית חניא.

בנוסף, באם ימצא מתאים אנו סבורים כי יש מקום להטיל עליו עונש מוחשי ומבהיר גבולות של מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות בנוסף לעונש מותנה כגורם מרתיע לעתיד."

עיקר טיעוני ב"כ הצדדים

10. הצדדים לא הגישו ראיות לעונש.

11. ב"כ המאשימה עתר למתחם עונש הולם מ- 18 חודשי מאסר בפועל ועד 36 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. ב"כ המאשימה ציין את הערכים החברתיים המוגנים, הנפגעים כתוצאה מביצועה של העבירה - הפגיעה באוטונומיה הרצון החופשי של האדם ובזכות הבחירה שלו, הפגיעה בביטחון ובתחושת הביטחון. זאת בפרט בנסיבות המקרה כאשר מדובר באנשים המכירים אחד את השני, ושומרים להרגיש בטוחים האחד בקרבת השני.

ב"כ המאשימה טען, כי הנאשם הורשע בעבירת אלימות, באירוע אלימות שלא ניתן להגדירו כאירוע קל או זניח. הוא טען, כי עובדות כתב האישום המתוקן מלמדות על תכנון מוקדם מצד הנאשם, כאשר לכל אורך שלבי המעשה לא נסוג הנאשם מתכניתו עד לפציעת המתלונן. ב"כ המאשימה הדגיש, כי אין המדובר בפציעה קלה או זניחה, כי אם כזו שהצריכה טיפול רפואי עם פוטנציאל נזק עצום. הוא שיער, כי הנזק הנפשי הנלווה לפציעה חמור לא פחות.

באשר לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, עתר ב"כ המאשימה למיקום בשליש התחתון של המתחם, אך לא בתחתיתו, ובהתאם להשתת 20 חודשי מאסר, בניכוי ימי מעצר, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

ב"כ המאשימה ציין כי נשקלה העובדה כי הנאשם אדם צעיר, שהחיים לפניו, כי הוא נעדר עבר פלילי, כי הודה בעובדות כתב האישום, כי לקח אחריות והביע חרטה על מעשיו. לצד זאת, הדגיש ב"כ המאשימה את שיקולי ההרתעה. הוא טען, כי בנסיבות אלה שיקולי השיקום שהודגשו בתסקיר אינם מצדיקים הטיית כף משמעותית לקולא.

12. ב"כ הנאשם הפנה להמלצת שירות המבחן, וטען כי יש להטיל על הנאשם ענישה בהתאם. ב"כ הנאשם עתר לכך שמתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר על תנאי לבין מאסר על דרך עבודות שירות.

ב"כ הנאשם טען, כי מבלי להקל ראש בעבירה בה הורשע הנאשם, אין המדובר בעבירה שחומרתה מחייבת נקיטת ענישה מחמירה בדמות מאסר בפועל. ב"כ הנאשם טען, כי בקביעת מתחם העונש יש להתחשב בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, בסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה, במצב הרגשי בו היה נתון הנאשם, ובכך שפעל מתוך שיקול דעת רגעי לא נכון. לדברי ב"כ הנאשם, הערך החברתי של שלמות גוף האדם וכבודו לא נפגע באופן חמור בנסיבות ביצוע העבירה. זאת בפרט אחר שהמתלונן החלים כחלוף מספר ימים וחזר לביתו.

ב"כ הנאשם טען למיקומו של העונש בתחתית המתחם. ב"כ הנאשם תיאר את הנאשם ככזה המנהל אורח חיים נורמטיבי, שלא חווה מאסר או מעצר לפני כן. בנסיבות אלה, טען ב"כ הנאשם, כי השתת מאסר בפועל תפגע בנאשם באופן חמור ביותר. לדברי ב"כ הנאשם לנאשם ולמשפחתו כבר נגרם נזק כלכלי (בהיותו המפרנס היחיד במשפחתו) ותדמיתו כתוצאה מביצוע העבירה וממעצרו. הרשעת הנאשם בדיון תלווה את הנאשם כל חייו.

ב"כ הנאשם הפנה לכך שהנאשם נטל אחריות על מעשיו, והודה בעובדות כתב האישום המתוקן בהזדמנות הראשונה. הודאתו חסכה שמיעת ראיות בתיק, בהן עדות המתלונן, ועוגמת נפש נוספת.

מעבר לכך, טען ב"כ הנאשם, כי הנאשם התחרט על מעשיו מהרגע הראשון, שיתף פעולה עם בית המשפט ושירות המבחן, וכי משפחת הנאשם עשתה "סולחה". ב"כ הנאשם ציין, כי הנאשם מתגורר ביחד עם אשתו וילדיו, וכי פניו לשיקום וליציאה מהמעגל אליו נקלע.

ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן, שעיקריו הובאו לעיל. הוא הדגיש, כי הנאשם נעדר עבר פלילי.

ב"כ הנאשם טען, כי במקרים בהם ניתן להשלים את תכלית הענישה באמצעות ענישה מחוץ לכתלי בית הסוהר, יש לבכר זאת על פני הטלת עונש מאסר.

בנוסף, הפנה ב"כ הנאשם להמלצות שירות המבחן לשילוב של הנאשם בהליך שיקומי, ולהתרשמות שירות המבחן מקיומו של פוטנציאל ממשי לשיקומו. בנסיבות אלה, טען ב"כ הנאשם, כי שיקולי שיקום מצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם.

דברו האחרון לעונש של הנאשם

13. הנאשם, בדברו האחרון לעונש, אמר:

"בית המשפט הנכבד, אני יודע שטעיתי ומבקש סליחה. טעיתי. נכון שעשיתי טעות אבל אני מתנצל. אני לא אחזור על הדבר הזה שוב. אני מתנצל. רחמנות, רחמי עליי."

קביעת מתחם העונש ההולם:

14. בהתאם להוראות סעיף 40ג יחד עם סעיף 40ג לחוק העונשין, בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם, ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם.

קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעיקרון המנחה בענישה - הוא עקרון ההלימה - תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות המפורטות בהוראות סעיף 40ט לחוק העונשין.

15. כתולדה מביצועה של עבירת פציעה בנסיבות מחמירות נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלום גופו של האדם ועל בטחונו האישי. מדובר בערכים שהם מהחשובים במארג הערכים החברתי (ע"פ 3573/08 עודה עוואדרה נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים 13.04.2010)).

נפסק, לא אחת, כי עבירות האלימות בחברה הישראלית עולות כדי מגפה של ממש, וכי ראוי להחמיר בעונשם של מבצעי עבירות אלה, כחלק מהמלחמה בתופעה חמורה זו (ע"פ 8314/03 רג'אח שיהד בן עווד נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים 07.06.2005)). הצורך בענישה מחמירה הובלט בפרט לצורך מיגור תופעת השימוש בסכין לשם פציעתו של אחר (ע"פ 324/19 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים 08.05.2019)); ע"פ 1261/18 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים 31.05.2018); ע"פ 5360/12 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים 28.03.2013); ע"פ 4173/07 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים 16.08.2007)).

16. בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב לא רק בחומרת העבירה, אלא גם בחומרת הנסיבות שבהן בוצעה העבירה.

במקרה שלפני, הפגיעה בערכים המוגנים חמורה למדי. עובדות כתב האישום המתוקן מלמדות על תכנון מוקדם של הנאשם את ביצוע העבירה. היו לנאשם מספר הזדמנויות לעצור את המעשה שתכנן לבצע. אך לאורך כל שלבי המעשה לא נסוג הנאשם מתכניתו עד שהושגה תכליתה - פציעת המתלונן. הנאשם פעל באלימות, תוך שימוש מתוכנן בסכין, באמצעותו פצע את המתלונן בבטנו.

ביצוע העבירה היסב נזק רב - מדובר בפציעה חמורה שהצריכה טיפול רפואי, ושלה היו השלכות ארוכות טווח על המתלונן, שנאלץ להפסיק את עבודתו בעטייה, כעולה מתסקיר שירות המבחן.

17. אשר למדיניות הענישה הנהוגה, ב"כ הצדדים הגישו אסופת פסיקה בעלת מנעד רחב של עונשים, כל מקרה ונסיבותיו המיוחדות.

ב"כ המאשימה הפנה לפסקי הדין הבאים:

· ע"פ ג (מחוזי-ים) 27739-03-14 מדינת ישראל נ' מרק בבל (פורסם במאגרים 08.05.2014) - המשיב הורשע על פי הודאתו בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 334, ביחד עם סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין. המשיב תקף את המתלונן בבית כנסת, ניגש לעברו, הלה לעברו באמצעות ידיו, איים עליו כי ידקור אותו ויהרגו, ואחר כך שלף סכין מכיסו, איים באמצעותה על המתלונן ולבסוף דקר אותו באזנו השמאלית ובראשו. כתוצאה מהדקירה האמורה, נגרם למתלונן חתך באורך 5 ס"מ בקרקפת וחתך באורך 0.5 ס"מ באוזן השמאלית. המתלונן הובהל לבית חולים, וטופל בהרדמה מקומית, תוך תפירת החתכים. בית משפט השלום גזר על המשיב עונש של 11 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם הוא בין 12 חודשי מאסר בפועל ל- 26 חודשי מאסר בפועל, גזר על המשיב עונש של 28 חודשי מאסר בפועל, ואישר את יתר

חלקי גזר הדין.

עפ"ג 51963-06-14 מדינת ישראל נ' באסל גראדת (21.10.14) - המשיב הורשע על פי הודאתו בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות בצוותא. המשיב הגיע ביחד עם אחיו למקום עבודתו של אחד המתלוננים, והחל להתווכח עמו. בעקבות הויכוח, תקפו המשיב ואחיו את המתלוננים באמצעות מכשיר חד, גרמו לאחד המתלוננים חתך באורך של 5 ס"מ ובעומק של 2 ס"מ בגבו וכן לחתך באוזן ימין. בנוסף גרמו למתלונן נוסף חתך של 4 ס"מ בפניו. בית משפט השלום גזר על המשיב עונש של שישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ועונשים נלווים נוספים. בית משפט העליון קבע כי המתחם במקרה של פציעה בנסיבות מחמירות תוך שימוש במכשיר חד, כאשר תוצאותיה אינן פשוטות, חייב לנוע בין חודשי מאסר ספורים (שרק במקרים מיוחדים ניתן יהיה לשקול ריצויים בעבודות שירות) לבין מספר שנות מאסר, הטיל על המשיב עונש של 8 חודשי מאסר בפועל, ולא התערב ביתר חלקי גזר הדין.

18. ב"כ הנאשם הפנה, בין היתר, לפסקי הדין הבאים:

ע"פ 5641/09 מדינת ישראל נ' דניס ברזינסקי (פורסם במאגרים 22.03.2010) - המשיב הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, וחבלה חמורה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 333, ו-335(א)(1) לחוק העונשין. המשיב וחבריו שתו אלכוהול בחוף הים. המשיב הכה את אחד מחבריו, שבר בקבוק זכוכית ריק על ראשו של אחד מחבריו וכן הכה חבר נוסף בפניו באמצעות הבקבוק השבור וגרם לו לחתכים רבים וגדולים. בית המשפט העליון אישר עונש של שישה חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו על דרך עבודות שירות, מאסר על תנאי, פיצוי למתלונן וקנס. בית המשפט העליון עמד על חומרת המעשים שביצע המשיב ועל האינטרס הציבורי בענישה מרתיעה. אך מצא כי במקרה הנוכחי יש להעדיף את השיקול השיקומי - טיפולי, אחר שהליך השיקום של המשיב עלה על מסלול מבטיח, והמשיב הפגין במהלכו רצון כן לשקם את חייו.

ת"פ (מחוזי-ים) 31883-04-15 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם במאגרים 18.10.2017) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 333 בצירוף סעיף 335(א1) לחוק העונשין. במהלך ויכוח עם רעייתו, בעודה יושבת במיטה, תפס הנאשם מטאטא מעץ שהיה בקרבת מקום, והיכה אותה בידיו. כתוצאה ממעשיו אלה, נשברה ידה הימנית של המתלוננת. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם בין 12 חודשי מאסר לבין 36 חודשי מאסר. מטעמי הליך שיקום מוצלח שעבר הנאשם חרג בית המשפט ממתחם העונש ההולם וגזר על הנאשם שישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ומאסר על תנאי.

ת"פ (מחוזי מרכז) 13404-05-16 מדינת ישראל נ' יוחנן אשטו (פורסם במאגרים 07.12.2017) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 334 יחד עם סעיפים 335 (א)(2) וסעיף 29 לחוק העונשין. בהיותו תחת השפעת אלכוהול, תקף הנאשם בצוותא חדא עם אחרים את המתלונן במכות אגרוף ובבעיטות בכל גופו, ונמלט יחד עם האחרים מהמקום. המתלונן נותר

חסר הכרה, והוא אושפז במצב קשה, כשהוא מורדם ומונשם. כתוצאה מהאירוע נגרמו למתלונן שבר בגולגולת עד ל-1.2 ס"מ פנימה ושברים בעמוד השדרה. בית המשפט קבע את מתחם העונש ההולם בין 12-24 חודשי מאסר. מטעמי הליך שיקום בו החל הנאשם, וסיכויי השיקום המצויינים, חרג בית המשפט ממתחם העונש ההולם וגזר על הנאשם שישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

ע"פ 8720/14 דניי וורקי נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים 10.05.2015) - המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 333 ו-335(א)(1) לחוק העונשין, ושל תקיפה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 379 בנסיבות סעיף 382(ב)(1) לחוק. המערער הגיע לביתו וגילה את המתלונן מתחבא בין התנור לבין קיר המטבח. הוא נטל סכין ודקר באמצעותה את אותו אדם מאחור באזור החזה התחתון השמאלי. אחר כך תקף את אשתו, סטר לה ודחף אותה. המתלונן עבר ניתוח חירום בו נמצא דם בחלל הבטן עם קרע באזור המעי הדק. בית המשפט המחוזי גזר על המערער 14 חודשי מאסר, מאסר מותנה ופיצוי. בית המשפט העליון הפחית שישה חודשים מעונשו של המערער, ולא התערב ביתר חלקי גזר הדין. זאת מתוך התחשבות בהליך השיקומי הממושך שעבר המערער ומטעמי עברו הנקי, הודאתו במיוחס לו ולקידת אחריות על מעשיו.

ת"פ 27896-11-18 מדינת ישראל נ' יונתן אילוז (2.1.2020) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של חבלה חמורה, לפי סעיף 333 לחוק העונשין. לאחר שרכב המתלונן עקף את רכב הנאשם, הסיט הנאשם במהירות את רכבו ונצמד לרכב המתלונן וכמעט גרם לתאונה. אח"כ נסע אחרי המתלונן, וכשהשניים יצאו מרכביהם נגח בפני המתלונן בחוזקה, שבר את אפו, וגרם לסטיית מחיצת האף לצד שמאל, בצקת באזור האף ונפיחות בגבנון האף. המתלונן אושפז, ועבר ניתוח לביצוע רדוקציה סגורה של שבר האף והחזרת גשר האף למקום. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם בין מספר חודשי מאסר לבין 12 חודשי מאסר. אך חרג ממתחם העונש משיקולי שיקום, בהתחשב בין היתר בהליך השיקומי בו היה נתון הנאשם ובשיקולים נוספים, בהם היות הנאשם הלום קרב.

ת"פ (שלום טב') 60593-09-19 מדינת ישראל נ' באסל דגש (פורסם במאגרים 01.11.2020) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירת פציעה כשהעבריין מזוין - עבירה לפי סעיף 334 וסעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, החזקת סכין שלא למטרה כשרה - עבירה לפי סעיף 186 לחוק העונשין וכן נהיגה ללא רישיון נהיגה - עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה (נ"ח), תשכ"א - 1961. הנאשם דקר באמצעות סכין שהיתה ברשותו נמרצות את המתלונן מספר רב של פעמים והשליכו ארצה. אחר כך נכנס לרכב ונסע מהמקום. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן פצע דקירה מעל קשת צלעות תחתון משמאל כ-2 ס"מ, שני פצעי דקירה מעל קשת צלעות תחתון מימין כ-2 ס"מ, שלושה פצעי דקירה בירך (האחד בגודל של כ-1.5 ס"מ ושניים נוספים בגודל של כ-2 ס"מ) וכן פצע בכף היד. בית המשפט גזר על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים, כשמתוכם 4 חודשים שרוצו במעצר ו-5 חודשים שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי.

- רע"פ 7145/15 אלמו אנגואץ' נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים 28.10.2015) - המבקשת הורשעה על פי הודאתה בפציעה, כשהעברין נושא נשק קר, לפי סעיף 334 וסעיף 335(א)(1) לחוק העונשין. המבקשת הניפה סכין לעבר פני המתלוננת, המתלוננת הרימה ידה כדי להגן על עצמה, אך להב הסכין פגעה בלחי המתלוננת ונגרם לה חתך עמוק ומדמם. בית משפט השלום גזר על המבקשת 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. המבקשת ערערה לבית המשפט המחוזי, ומפאת היותה בהיריון, התערב בית המשפט המחוזי בעונש המאסר שהוטל עליה וגזר את עונשה ל- 4 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור מטעם המבקשת.
- רע"פ 2781/15 יוסף מחאמיד נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים 27.04.2015) - המבקש הורשע על פי הודאתו בפציעה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 335(א)(1) בצירוף סעיף 334 לחוק העונשין. המבקש דקר באמצעות סכין את המתלונן, שותפו לדירת מעונות, וגרם לו חתך בראשו באורך של 7 ס"מ, אשר נזקק לתפרים. בית משפט השלום גזר על הנאשם שישה חודשי מאסר על דרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי. בית המשפט המחוזי החמיר בעונש המבקש, העמידו על שמונה חודשי מאסר בפועל, ולא התערב בית רכיבי גזר הדין (למעט צו פיקוח). בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור מטעם המבקש.
- רע"פ 1601/14 נדב פרץ נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים 03.03.2014) - המבקש הורשע על פי הודאתו, בפציעה בנסיבות מחמירות, כשהוא מזוין בנשק קר לפי סעיפים 334 ו-335(א)(1) לחוק העונשין, ובתקיפת סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין. בית משפט השלום גזר על המבקש 10 חודשי מאסר, מאסר על תנאי ופיצוי. בית משפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור מטעם המבקש.
- רע"פ 4574/17 חמד אבו עראר נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים 23.08.2017) - המבקש הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), ופציעה כשהעברין מזוין, לפי סעיף 335(א)(1). המבקש דקר את המתלונן בסכין במספר מוקדים בגופו. המתלונן איבד את הכרתו פונה לבית חולים. נגרמו למתלונן פצע באורך 4 ס"מ באמה, פצע באורך 2 ס"מ בירך ופצע בבטנו. בית משפט השלום גזר על המבקש 15 חודשי מאסר, מאסר על תנאי ופיצוי. בית המשפט המחוזי הפנה את המבקש לבקשתו (בשנית) לשירות המבחן, דחה בסופו של דבר את המלצת שירות המבחן להפניית המבקש לטיפול מטעם שירות המבחן, וכן את ערעור המבקש על חומרת העונש. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור מטעם המבקש.
- רע"פ 5655/13 טל עמרם נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים 20.11.2014) - המבקש הורשע על פי הודאתו בעבירה של חבלה או פציעה כשהעברין נושא נשק קר, לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין. המבקש תקף את המתלונן וחבט בראשו באמצעות בקבוק המשקה, כך שהבקבוק נשבר על ראש המתלונן. לאחר מכן הטיח את הבקבוק השבור בפני המתלונן וגרם לו לחתך עמוק של כ-10 ס"מ

בפניו, קרוב לאוזנו, שבגינו נזקק לטיפול רפואי בבית חולים. בית משפט השלום גזר על המבקש 6 חודשי מאסר, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. בית משפט המחוזי החמיר את עונשו של המבקש וגזר עליו 12 חודשי מאסר. יתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם. בית משפט העליון דחה בקשת רשות ערעור מטעם המבקש.

· ע"פ 1472/15 שי שעשוע נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים 17.05.2015) - המערער הורשע על פי הודאתו בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 334 וסעיף 335(א)(1) לחוק העונשין. במהלך חילופי דברים בין המערער למתלון (קטין), גידף המערער את המתלון ואילו המתלון ירק בפניו. בתגובה סטר המערער למתלון והמתלון דחף אותו מעליו וניסה להימלט מהמקום. בתגובה חתך המערער את המתלון בבטנו בסכין שחיטה. כתוצאה מכך, נגרם למתלון חתך אורכי בבית החזה התחתון מצד ימין והוא אושפז בבית החולים. בית משפט העליון אישר עונש של עשרה חודשי מאסר, מאסר על תנאי ופיצוי.

· ע"פ 4143/18 פרוק גית נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים 10.10.2018) - המערער הורשע על פי הודאתו בעבירת חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין. בעקבות פגיעת רכבו של המתלון ברכב המערער, התפתח עימות אלים בין השניים. המערער הצמיד את המתלון למעקה הבטיחות בכביש וחנק אותו עד שנפל ארצה. בתגובה, היכה המתלון את המערער בראשו באמצעות חפץ מתכתי ארוך ודק, ואילו המערער היכה את המתלון בראשו מספר פעמים באמצעות מטף לכיבוי אש. כתוצאה מכך נגרמו למתלון חתכים ושביר בגולגולת שנותח וקובע באמצעות פלטה וברגים. בית המשפט העליון אישר עונש של 12 חודשי מאסר, מאסר על תנאי ופיצוי.

20. לאור כל האמור, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בהם, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה, אני קובעת את מתחם העונש ההולם, במקרה דנא, בין 10 חודשי מאסר בפועל ל- 30 חודשי מאסר בפועל.

בהתחשב בחומרת העבירות בגין הורשע הנאשם, עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים, הנזק שנגרם למתלון וכן הסיכון להישנות עבירות אלימות, כפי שבא לידי ביטוי בהתרשמות שירות המבחן, לא מצאתי מקום לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם.

מטעמים אלה, ובפרט בהתחשב בהערכת המסוכנות מצד המבקש, העולה אף מתסקיר שירות המבחן, אין מקום לקבלת המלצת שירות המבחן על עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות ועונש מאסר מותנה.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

21. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה, בהתאם להוראות סעיף 40א וסעיף 40יב לחוק העונשין.

השיקולים הרלוואנטיים לגזירת עונשו של הנאשם הם:

עברו הפלילי של הנאשם - הנאשם נעדר הרשעות קודמות.

הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו - הנאשם גבר צעיר, שחייו לפניו. הוא מנהל אורח חיים נורמטיבי, ולא חווה מאסר או מעצר בעברו. מעבר לכך, משפחת הנאשם תלויה בו לפרנסתה, כעולה מתסקיר שירות המבחן. הטלת עונש של מאסר בפועל על הנאשם פוגעת, אפוא, בנאשם ובבני משפחתו.

הודאה ונטילת אחריות - הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, וקיבל אחריות על מעשיו. הוא חסך הצורך בשמיעת עדויות, ובכלל זה בשמיעת עדות המתלונן.

מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם - נערך הסכם "סולחה" בין הצדדים, ושולם, לדברי ב"כ הנאשם, פיצוי משמעותי למתלונן.

לפיכך, ולאחר שקלולם של מכלול הנסיבות לכף חומרה ולכף קולא, כפי שפורטו לעיל, אני מתרשמת, כי יש לגזור את עונשו של הנאשם בקרבת הרף התחתון של מתחם העונש ההולם, וגוזרת על הנאשם עונש של שנים עשר חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, וכן פיצוי המתלונן בסך של 2,500 ₪.

א. סוף דבר

1. לאור האמור, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) שנים עשר חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, מיום 3.2.22 עד ליום 19.4.22.

(ב) מאסר על תנאי למשך שישה חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר יעבור על העבירה בה הורשע בתיק זה.

(ג) פיצוי למתלונן בסך של 2,500 ₪, אשר ישולם בשני תשלומים חודשיים, רצופים ושווים, החל מיום 20.11.22.

ניתן היום, כ"ח תשרי תשפ"ג, 23 אוקטובר 2022, במעמד הצדדים.